

El Pas a la Universitat

Esquema de la conferència del Dr Casals

Què es pot esperar de la universitat a Catalunya abans d'anar-hi? 500 titulacions de grau des del primer dia. Graus i postgraus. Comparació internacional (exemple Balcells UC Irvine).

Què em sembla que s'hauria d'esperar? La ciència i la cultura renyides amb les institucions i renyides entre si?

El paper amfibi de les proves d'accés. El preu de l'equitat. Interacció universitat/escoles i instituts.

Alguns consells per ara. Ajornar decisions, si pot ser.

Alguns consells per demà. Prendre decisions, si pot ser.

Preparació per al mercat i educació personal.

Exemples en el sistema català que acosten ambdues perspectives. Graus oberts. Títols dobles i títols dobles (exigències de despatxos i experiències formatives).

Finalment, per ser pràctics avui: alguns consells per a les PAU.

Preguntes de l'alumnat

1. Si no arribem a la nota de tall de la carrera que volem cursar, quines alternatives tenim?
2. El fet d'anar a una universitat pública o privada influeix a l'hora d'entrar al mercat laboral? Hi ha dades concrets al respecte?
3. Què em demana a mi com alumne la universitat (una implicació acadèmica, un treball continuat, un esperit emprenedor, un compromís i responsabilitat, una maduresa intel·lectual...)
4. Com influeix estudiar en una universitat de l'estranger a l'hora de trobar feina?
5. En cas que no ens agradin uns estudis universitaris un cop hem entrat a la universitat, quines opcions tenim? És fàcil passar d'un a un altre?
6. Per què la Universitat Pompeu Fabra potencia més les carreres de l'àmbit social que les del científic.
7. Què representa la recerca en la formació de l'estudiant universitari?
8. Quan es tracta d'escollir uns estudis universitaris, s'ha de pensar en les sortides laborals o en el que més t'agrada?

Preguntes del professorat

1. Com veus la manera d'accedir a la universitat en el futur, si finalment desapareix la selectivitat (què seria adient per entrar als estudis universitaris)?
2. Quan una carrera pot ser estudiada en diferents universitats (UAB, Pompeu, UB...), quins

elements hauríem de tenir presents per a no equivocar-nos en l'elecció?

3. Què espera de l'escola la universitat actual?

4. Hi ha dades per valorar el grau de "fracàs" en la primera carrera a les universitats o concretament a la UPF? I quin com veus la reorientació cap a altres carreres?

5. Com la universitat afavoreix la inserció de l'alumnat al mercat laboral ? (les pràctiques, les sortides professionals dels graus, etc.)

6. Quina flexibilitat ofereix la UPF per exemple (o altres universitats), perquè l'alumne es vagi construint el seu itinerari acadèmic en funció dels seus interessos professionals? (currículum optatiu, masters de postgrau, possibilitat de connectar amb altres graus...)

7. Respecte a la projecció internacional de la universitat catalana, quines possibilitats té avui en dia l'alumnat de continuar la seva formació a l'estranger? (importància dels idiomes, el marc universitari europeu, els projectes d'intercanvi d'estudiants...).

Preguntes de les famílies

Algunes famílies estem preocupades pel que considerem un excés de pressió al batxillerat als nois i noies, per tal que facin l'elecció "més important de la seva vida" i poder tenir la nota de tall que els permeti l'entrada a l'escola/facultat desitjada.

1. ¿Penses que és perjudicial aquesta tensió del sistema, a la que tots contribuïm, i el que caldria fer és precisament refredar i, si és necessari, prendre un GAP YEAR com es fa en altres països del nostre entorn?

Una de les preocupacions que tenim les famílies és el nivell d'anglès dels nostres fills i filles. El departament ens demana un nivell C al finalitzar els estudis de grau.

2. ¿Penses que hem de seguir fent l'esforç que moltes escoles estem fent per pujar el nivell d'anglès i poder tenir el nivell C just quan comencem el grau?

3. La tendència és correlacionar més l'ensenyament universitari amb el mercat de treball i molt poc amb el que realment interessa als nostres fills i filles, en tant seguir fent una formació superior per ser millors i comprendre millor el món.

¿Creus que hem de capgirar aquesta tendència i, probablement, són les famílies i els instituts els que han de començar a fer veure que la formació professional és una interessant via professional i la universitària ha de tenir una mirada més en el coneixement, la recerca i la innovació?

4. Les famílies, per definició, volem "el millor per als nostres fills" però no sempre ho fem bé i la sobreprotecció els pot fer també mal. A altres països anar a la Universitat vol dir començar la independència de la família i créixer com a persones responsables. A Catalunya hem posat una universitat a cada parada de metro.

¿Penses que seria hora de començar a pensar en demanar una política de beques per poder anar a les residències universitàries – ara que en comencem a tenir places de residència - i viure la universitat d'una manera més integrada i formadora com a persona?